

راهبرد آمریکا سبب تقویت ذخایر هسته‌ای پکن شده است

سوءتفاهم درباره گسترش توان هسته‌ای چین

سجاد عطازاده^{منتزح}

ام تیلور فراول (استاد علوم سیاسی دانشگاه ام‌آی‌تی ایالات متحده آمریکا)، هنریک استالهان هم (دانشیار دانشگاه دفاعی نروژ) و ماگنوس لانگشت تروان (پژوهشگر سابق موسسه مسائل بین‌المللی نروژ) در مقاله‌ای با عنوان «سوءتفاهم درباره گسترش توان هسته‌ای چین، راهبرد آمریکا سبب تقویت ذخایر هسته‌ای پکن گشته است» که در وب‌سایت فارن افئرز منتشر شده، گسترش توان هسته‌ای چین را معلول اقدامات تهاجمی آمریکا دانسته و بر این اعتقاد هستند که با توجه به شدت گرفتن رقابت دو کشور در سال‌های آینده، هم‌وردی هسته‌ای آنان نیز بزرگ‌تر خواهد شد.

در میان انبوه مسائل مربوط به مدرن سازی نظامی مدام چین، شاید هیچ یک به اندازه برنامه تسلیحات هسته‌ای این کشور چشمگیر نباشد. دولت این کشور طی چندین دهه به حفظ و برخورداری از یک نیروی هسته‌ای نسبتاً کوچک راضی بود، به طوری که تا سال ۲۰۲۰ زرادخانه این کشور نسبت به دهه‌های گذشته تغییر چندانی نکرده و با حدود ۲۴۰ سلاح پیرایر باقی‌نمانده حدود ۵ تا ۶ درصد از کلاهک‌های هسته‌ای ایالات متحده یا روسیه بود. اما این کشور از آن مقطع به بعد به سرعت درحال گسترش و مدرن سازی زرادخانه هسته‌ای خود بوده است. پکن در سال ۲۰۲۰، ساخت سه سیلو موشکی را برای نگهداری بیش از ۳۰۰ موشک بالستیک قاره‌پیما آغاز کرد. یک سال بعد نیز دست به آزمایش یک موشک هایپرسونیک زد که قادر به طی ۲۱ هزار ۶۰۰ مایل می‌باشد. هم‌زمان دولت چین به تلاش‌های خود برای ایجاد سه‌گانه کامل هسته‌ای – مشتمل بر تسلیحات هسته‌ای پرتاب‌شده از هوا، دریا و زمین- سرعت بخشیده است. طبق برآوردهای وزارت دفاع ایالات متحده، چین تا سال ۲۰۳۰ احتمالاً بیش از هزار کلاهک هسته‌ای عملیاتی خواهد داشت که بیش از چهاربرابر تسلیحات هسته‌ای این کشور تنها در یک دهه قبل – ۲۰۲۰- خواهد بود.
بعید است که توسعه هسته‌ای چین در مرکز دیدار بایدن و شی جین‌پینگ در نشست سازمان همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه (اپک) قرار گیرد؛ اما این مساله آنگذرم مهم است که نمی‌توان آن را به طور کامل به استراتژیست‌های دفاعی سپرد. چین به جای تدام راهبرد پیشین خود در چند دهه گذشته – حفظ میزانی از تسلیحات هسته‌ای که برای مقابله به مثل درصورت حمله کافی باشد- اکنون سیاست جدیدی را در پیش گرفته و بسیاری در ایالات متحده بیم آن را دارند که تقویت قابلیت‌های هسته‌ای پکن گزینه‌های تهاجمی را نیز در اختیار آن قرار دهد. در سال ۲۰۲۱، چارلز ریچارد، رهبر وقت «فرماندهی راهبردی ایالات متحده» توسعه هسته‌ای چین را به عنوان یک «گریز راهبردی» توصیف کرد که «توانایی اجرای هر گونه راهبرد کاربست هسته‌ای ممکن را برای آن فراهم می‌کند».

برای درک منطق این دگرگونی، برخی در واشنگتن به ماهیت خاص این تحول توجه کرده‌اند، مثلاً فرانک کندال، وزیر نیروی هوایی آمریکا اظهار داشته است که صرف‌نظر از نیات چین، ساخت صدها سیلو موشک‌های بالستیک قاره‌پیما به معنای ایجاد قابلیت حمله اول است، یعنی داشتن سلاح کافی برای نابود کردن زرادخانه هسته‌ای دشمن یا حمله اول اتا تلاش برای استنباط انگیزه‌ها از صرف قابلیت‌ها می‌تواند سبب ایجاد بدترین مفروضات گمراه‌کننده شود، به ویژه با توجه به تمایل ایالات متحده به انتساب راهبرد خود به دشمنان بالقوایش؛ دام تحلیلی که «تصویر آینه‌ای» نامیده می‌شود. اما استراتژیست‌ها و کارشناسان هسته‌ای خود چین دیدگاه متفاوتی از تفکر این کشور ارائه می‌دهند. نوشته‌ها و تحلیل‌های آنها از سال ۲۰۱۵ نشان می‌دهد که توسعه هسته‌ای چین بیشتر از آنکه تغییری در نیات این کشور به شمار رود، پاسخی به آنچه پکن به عنوان تغییرات تهدیدآمیز در راهبرد هسته‌ای ایالات متحده درک می‌کند، محسوس شده و منعکس‌کننده یک معضل امنیتی حاد به شمار می‌رود. تحلیل‌گران چینی نگران این هستند که ایالات متحده آستانه توسل به تسلیحات هسته‌ای خود را کاهش داده است – ازجمله در صدور مجوز استفاده محدود و پیش‌دستانه در درگیری احتمالی بر سر تایوان – به علاوه، با توجه به اینکه ارتش ایالات متحده درحال دستیابی به قابلیت‌های جدیدی است که می‌تواند برای نابود کردن پاکاهش قابل توجه نیروهای هسته‌ای چین استفاده شود، بنابراین بسیاری از کارشناسان چینی به این نتیجه رسیده‌اند که این کشور به زرادخانه قوی‌تری نیاز دارد. با توجه به بیم چین و ایالات متحده از برنامه‌های هسته‌ای جدیدگر، افزایش ارتباطات این دو کشور ممکن است به فائق آمدن بر این وضعیت کمک کند. براساس آنچه درباره نگرانی چین گفته شد، ایالات متحده باید متوجه شود که چگونه تغییرات در قابلیت‌ها و دکتترین هسته‌ای این کشور نقشی حیاتی در شکل‌دهی به ادراک تهدید چین و تصور آن از نیروهای لازم برای مقابله با این تهدید دارد، زیرا در شرایط کنونی چین به پاسخگویی به آن دسته از پیشرفت‌های ایالات متحده که تصور می‌شود بازآرندگی هسته‌ای پکن را تضعیف می‌کنند، ادامه خواهد داد. پکن نیز در مقابل باید درک کند که فقدان شفافیت پیرامون گسترش توانایی هسته‌ای، به ارزشیابی‌های فعلی ایالات متحده که مبتنی بر وقوع بدترین شرایط و حالات هستند، دامن زده است. تداوم عدم شفافیت منجر به سوءظن بیشتر ایالات متحده خواهد شد و تشدید رقابت تسلیحاتی بین دو کشور را در پی خواهد داشت.

➤ **کشگران واکنشی**

از حدود سال ۲۰۱۸، کارشناسان چینی به این نتیجه رسیده‌اند که موضع هسته‌ای واشنگتن چالش‌های فزاینده‌ای را برای بازآرندگی چین ایجاد کرده است؛ به‌ویژه آنها نگران تغییرات رخ داده در راهبرد هسته‌ای ایالات متحده بودند که در «سند موضع هسته‌ای ایالات متحده» در سال ۲۰۱۸ بیان شده بود. بسیاری از کارشناسان چینی بر این باورند که چین در سند مذکور به عنوان یک رقیب راهبردی برجسته شده و به علاوه در این سند از آمریکا خواسته شده آستانه تحمل خود برای کاربرد تسلیحات هسته‌ای را- از جمله در پاسخ به انواع خاصی از حملات غیرهسته‌ای- پایین بیاورد. آنها همچنین به تأکید گزارش بر سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی که می‌توانند برای اجبار چین استفاده شوند، تأکید می‌کنند. کارشناسان چینی با استناد به نظرات تحلیل‌گرانی مانند البریج کولبی که به عنوان معاون دستیار وزیر دفاع در امور راهبردی و توسعه نیرو در دولت ترامپ خدمت می‌کرد، موضع جدید ایالات متحده را تا حدی برای جبران این واقعیت می‌دانستند که توازن نظامی در متعارف آسیای شرقی به نفع چین درحال تغییر است. به‌طور مشخص، سند منتشره در سال ۲۰۱۸ نگرانی چینی‌ها از احتمال استفاده پیش‌دستانه و محدود آمریکا از تسلیحات هسته‌ای در یک درگیری متعارف نظامی با چین- احتمالاً بر سر تایوان- را بالا برد. به‌گفته ای بین، کارشناس کنترل تسلیحات چین این سند پیشنهاد می‌کند که «ایالات متحده از سلاح‌های هسته‌ای خود برای پاسخ به تجاوزهای غیرهسته‌ای چین استفاده خواهد کرد». نکته قابل توجه‌تر، تحلیل لو شی، کارشناس آکادمی علوم نظامی ارتش آزادی‌بخش خلق است؛ نهادی که مستقیماً به کمیسیون مرکزی نظامی حزب کمونیست چین گزارش می‌دهد و به تدوین راهبرد و دکتترین نظامی آن کمک می‌کند: «چین نمی‌تواند نگران استفاده پیش‌دستانه آمریکا از تسلیحات هسته‌ای در یک بحران منطقه‌ای نباشد.» یک ژنرال بازنشسته چینی به نام پان ژنچیانگ هم در سال ۲۰۱۸ حتی صریح‌تر درباره این مساله صحبت کرد: «چین باید سناریوی جنگی را درنظر بگیرد که در آن ایالات متحده ممکن است حمله هسته‌ای انجام دهد، مثلاً شاید در درگیری بر سر تنگه تایوان.» یک کارشناس دیگر آکادمی علوم نظامی چین تأکید کرد که با کاهش آستانه هسته‌ای، واشنگتن شاید سبب تبدیل «درگیری‌های کم‌شدت به جنگ هسته‌ای شود». پکن همچنین نگران ساخت و توسعه آن دسته از سامانه‌های تسلیحاتی تهاجمی و دفاعی از سوی ایالات متحده است که می‌توانند بازآرندگی هسته‌ای چین را خنثی سازند. در ابتدا احتمال داده می‌شد که ایالات متحده درحال ساخت سلاح‌های متعارف جدیدی است که می‌توانند برای حمله به نیروهای هسته‌ای چین استفاده شود؛ راهبردی که به عنوان «نیروی متقابل متعارف» شناخته می‌شود. برخلاف استفاده از سلاح‌های هسته‌ای برای از بین‌بردن نیروهای هسته‌ای دشمن- گامی که اقدام تلافی‌جویانه هسته‌ای را تقریباً حتمی می‌سازد- این سلاح‌ها به مهاجم اجازه می‌دهند زرادخانه هسته‌ای دشمن را بدون عبور از آستانه هسته‌ای تخریب یا حتی نابودکنند. استقرار سامانه‌هایی مانند تسلیحات دوربرد دقیق و همچنین استفاده از انواع جنگ سایبری و الکتریکی احتمال حمله متعارف به زرادخانه هسته‌ای چین را بالای‌می‌برد. یکی از محققان دانشگاه دفاع ملی ارتش چین اظهار داشته که قابلیت‌های رو به رشد نیروهای متقابل متعارف ایالات متحده ممکن است «این کشور را تشویق کند تا در موقعیت‌هایی که از سلاح‌های هسته‌ای استفاده نمی‌شود، اولین حمله را انجام دهد ثبات راهبردی را تضعیف کند.» کارشناسان چینی همچنین نگرانند که دفاع موشکی تقویت‌شده ایالات متحده شاید بتواند راهبرد درینه چین مبتنی بر «انتقام مطمئن» را تضعیف کند؛ راهبردی که منظور از آن توانایی انجام ضد-حمله هسته‌ای پس از اولین حمله دشمن است. اگرچه کارشناسان چینی، قابلیت‌های کنونی دفاع موشکی ایالات متحده را محدود می‌دانند اما نگرانی‌های دیرینه آنها درباره این سامانه‌ها در سال‌های پیش از شروع ساخت سیلوهای جدید موشکی توسط پکن تشدید شد. ایالات متحده مدت‌هاست که برای تسکین چین (و روسیه)، استقرار سامانه‌های دفاع موشکی خود را با هدف جلوگیری از تهدید کشورهای خودکامه مانند کره شمالی یا ایران توجیه کرده است اما سند بررسی دفاع موشکی وزارت دفاع ایالات متحده در سال ۲۰۱۹ خواستار اتخاذ رویکردی جامع برای مقابله با تهدیدات موشکی متعالف- از جمله از سوی چین- شد و اعلام کرد که سامانه‌های دفاع موشکی ایالات متحده برای مقابله با هرگونه حمله موشکی به این کشور- از جمله هرگونه حمله احتمالی متقابل چین- مورد استفاده قرار خواهد گرفت. به‌گفته لو شی، محقق آکادمی علوم نظامی چین، ایالات متحده می‌تواند از دفاع موشکی برای «نابودی قابلیت حمله دوم چین» استفاده کند. زوی هم‌رفته، این دو تحول نشان می‌دهد که ایالات متحده یک تهدید بزرگ برای بازآرندگی هسته‌ای چین به شمار می‌رود. واشنگتن می‌تواند از سامانه‌های تسلیحاتی متعارف (پاهسته‌ای) خود برای نابودی بخش اعظم زرادخانه هسته‌ای کوچک چین استفاده کند و سپس از سامانه‌های دفاع موشکی خود برای تحدید توانایی چین برای مقابله به مثل با موشک‌های باقی‌مانده استفاده کند. همان‌طور که دو محقق نیروی هوایی ارتش آزادیبخش خلق در سال ۲۰۱۹ نوشته‌اند، این «استفاده ترکیبی از سامانه‌های های تهاجمی راهبردی و دفاعی راهبردی به ایالات متحده یک مزیت راهبردی انحصاری خواهد داد.»

در همین حال، نگرانی‌های چین با فروپاشی پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد آمریکا و شوروی تشدید شده است؛ پیمانی که استفاده از سامانه‌های موشکی هسته‌ای کوتاه‌برد و میان‌برد متعارف و هسته‌ای را ممنوع کرده بود. با حذف محدودیت‌های برد موشک‌های زمین‌پرتاب و متعاقب آن از بین رفتن این معاهده در سال ۲۰۱۹، کارشناسان دانشگاه ملی فناوری دفاعی چین، موشک‌های مستقر ایالات متحده در خاک کشورهای دیگر را به عنوان «تهدیدی بزرگ برای موشک‌های متحرک چین» توصیف کنند، زیرا آنها بر این باورند که موشک‌های چینی به دلیل ثابت بودن در مرحله پرتاب آسیب پذیر هستند. به همین دلیل یکی از کارشناسان موسسه روابط بین‌الملل معاصر چین در همان سال هشدار داد که استقرار موشک‌های میان‌برد ایالات متحده ممکن است تنش‌های بزرگی با چین ایجاد کند و شاید حتی به ایجاد یک «بحران موشکی کوبا از نوع آسیایی آن» دامن بزند.

➤ **راه‌های بیشتر برای انتقام**

ذکر این نکته ضروری است که چین درباره اهداف تقویت داشته‌های هسته‌ای خود شفاف نبوده است. مثلاً آخرین سند دفاعی موسوم به «کاغذ سفید» آن در سال ۲۰۱۹، قبل از شروع ساخت سیلوهای جدید هسته‌ای منتشر شده است. با این وجود، نشانه‌های صادرة از سوی چین به طرق مهمی با تفسیر هشداردهنده ایالات متحده متفاوت هستند. فرماندهان نظامی ایالات متحده معتقد هستند که تقویت هسته‌ای چین گزینه‌های تهاجمی را برای این کشور فراهم می‌کند که آن را برای ایالات متحده بسیار تهدیدکننده‌تر می‌سازد و چالش‌های جدیدی را هم برای راهبرد هسته‌ای ایالات متحده ایجاد می‌کند؛ اما نوشته‌های تحلیل‌گران چینی و همچنین اظهارات مقامات حزب کمونیست از جمله خود شی جین‌پینگ، نشان می‌دهد که بحث تمرکز چین تاکنون حول چگونگی اجرای بهتر راهبرد موجود چین برای «انتقام مطمئن» بوده است – اطمینان از اینکه این کشور دارای نیروی هسته‌ای کافی برای پاسخ به یک حمله هسته‌ای است. اگر این نشانه‌ها درست باشند، نشان می‌دهند که گسترش توانایی هسته‌ای چین از فوریت تهدید کمتری برخوردار است و پاسخ قهرآمیز ایالات متحده فقط پویایی‌های یک مسابقه تسلیحاتی غیرضروری را تشدید خواهد ساخت. مثلاً به اظهارات شی در بیستمین کنفره ملی حزب کمونیست در اکتبر ۲۰۲۲ توجه کنید. رهبر چین طی یک سخنرانی از ارتش آزادی‌بخش خلق خواست تا «یک سامانه قوی بازآرندگی راهبردی» ایجاد کند. یک ماه بعد، ژو کیلیانگ، معاون اکنون برکنار شده کمیسیون نظامی مرکزی، خاطرنشان ساخت که رویکرد ارتش چین برای بازآرندگی راهبردی باید مبتنی بر «موازنه نامتقارن» باشد؛ امری که نشان می‌دهد چین به دنبال برابری هسته‌ای با ایالات متحده با روسیه نیست. قبل از اینکه چین شروع به ساخت سیلوهای موشکی جدید خود کند هم استراتژیست‌های چینی بر نیاز به بهبود قدرت بازآرندگی این کشور تأکید کرده و خاطرنشان ساخته بودند که میزان توان هسته‌ای این کشور همیشه براساس تعداد لازم برای انجام یک حمله دوم مطمئن تعیین شده است. مثلاً در سال ۲۰۱۸، دو محقق کنترل تسلیحات در دانشگاه چینپهو استدلال کردند که اندازه نسبتاً کوچک زرادخانه موجود چین فرصت‌های جدیدی را برای دشمنان ایجاد کرده است تا دست به «تهدیدات هسته‌ای» بزنند. این نگرانی‌ها توسط دیگر کارشناسان چینی نیز تکرار شده است و آنها بر این باور هستند که توانایی حمله دوم چین فاصله‌ی زیادی با سطح اطمینان دارد. همچنین باید به آنچه در آثار چینی به آن اشار‌های نمی‌شود، توجه کرد؛ هرگونه بحث درباره حرکت- حتی محدود- به سمت راهبرد استفاده اول. بسیاری از قابلیت‌های جدیدی که چین در حال توسعه آنها است، برای افزایش بقا پذیری انجام می‌شوند (توانایی نیروهای هسته‌ای این کشور برای مقاومت در برابر اولین حمله و قادر شدن به انجام یک حمله تلافی‌جویانه). از سال ۲۰۱۸، محققان وابسته به دانشگاه مهندسی نیروی موشکی ارتش آزادی‌بخش خلق چین شروع به انتشار مقالاتی کردند که در آنها به بررسی نحوه حفاظت بهتر از موشک‌های زمینی که ستون فقرات بازآرندگی چین را تشکیل می‌دهند، پرداخته شده بود. همان‌طور که در یک مقاله توضیح داده شد، با افزایش آمادگی کشور برای استفاده از سلاح‌های هسته‌ای، تسلیحات سیلو- پایه می‌توانند به «تضمین بازآرندگی مؤثر» کمک کنند. نسخه ۲۰۲۰ سند علوم راهبردی نظامی دانشگاه دفاع ملی ارتش چین هم بیان کرده که چگونه سوار کردن موشک‌ها بر روی پرتابگرهای متحرک – که می‌توانند در منطقه گسترده‌های پراکنده شوند- و ترکیب آنها با موشک‌های سیلو- پایه می‌تواند راه‌های بیشتری را برای مقابله به مثل در اختیار چین قرار دهد.

کارشناسان چینی همچنین راه‌های دیگری را هم برای تقویت بازآرندگی هسته‌ای چین مورد بحث قرار داده‌اند. این موارد مشتمل بر کاهش زمان واکنش – یعنی زمانی که برای پاسخگویی یک حمله توسط نیروهای هسته‌ای چین لازم است- می‌باشد. استراتژیست‌های چینی همچنین درباره مزایا و معایب سامانه جزئی یا کامل «پرتاب بر اثر هشدار» بحث کرده‌اند؛ سامانه‌ای که بر اساس آن پکن موشک‌های خود را پس از پرتاب موشک‌های دشمن، اما قبل از برخورد و انفجار آنها شلیک می‌کند. کم بالقوه دیگر شامل استقرار دفاع موشکی برای حفاظت از زیرساخت‌های هسته‌ای چین است. کارشناسان چینی همچنین درباره حمله به سامانه‌هایی که از برنامه دفاع موشکی ایالات متحده پشتیبانی می‌کنند مانند ماهواره‌های هشدار زود هنگام ایالات

متحده، بحث کرده‌اند؛ حتی علی‌رغم اینکه چنین اقدامی می‌تواند بسیار بی‌ثبات‌کننده باشد.

البته این امکان وجود دارد که هدف از توسعه و نوسازی هسته‌ای چین ایجاد «سپر هسته‌ای» باشد تا یک عملیات تهاجمی متعارف علیه تایوان امکان‌پذیر گردد. براساس این دیدگاه، چین با در اختیار داشتن یک بازآرنده قوی، می‌تواند درگیری متعارفی را علیه تایوان آغاز کرده یا تشدید کند؛ و در عین حال از اجبار هسته‌ای ایالات متحده یا حملات محدود هسته‌ای این کشور به منافع خود جلوگیری می‌کند و در نتیجه احتمال پیروزی پکن را افزایش می‌دهد؛ اما در منابع چینی موجود که قبل از شروع گسترش هسته‌ای به رشته تحریر درآمده‌اند، هیچ بحث مستقیمی درباره چنین هدفی وجود ندارد.

به علاوه در چین صحبت‌هایی درباره توسعه سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی نیز شده است. با پشت کردن به تایوهای گذشته، برخی از کارشناسان برجسته علناً پیشنهاد کرده‌اند که چین ممکن است نیاز به افزودن سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی به زرادخانه خود داشته باشد تا از اولین استفاده محدود هسته‌ای ایالات متحده جلوگیری کند. اگر نگرانی‌های چین درباره راهبرد هسته‌ای ایالات متحده افزایش یابد، پکن شاید از این دیدگاه استقبال کند؛ مخصوصاً با توجه به این واقعیت که موشک دی-اف۲۶ سلاح مناسبی برای شلیک این نوع تسلیحات را فراهم می‌سازد؛ اما به نظر می‌رسد اکثر کارشناسان هسته‌ای چین با این سلاح‌ها مخالف هستند و در هیچ مدرک منبع‌بازی نیز برنامه‌های برای به‌کارگیری آنها ذکر نشده است.

➤ **کند کردن مسابقه جدید تسلیحاتی**

گسترش توان هسته‌ای چین به وضوح ناشی از احساس آسیب‌پذیری و ناامنی فزاینده آن در مواجهه با توانایی‌های در حال توسعه ایالات متحده بوده است؛ اما یک زرادخانه بزرگ‌تر و متنوع‌تر، گزینه‌های بیشتری، به‌جز حمله تلافی‌جویانه را نیز در اختیار پکن قرار می‌دهد. مثلاً فرض کنید چین برای جلوگیری از استفاده محدود ایالات متحده، سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی تولید کند. در این شرایط، رهبران چین ممکن است سوسمه مقاومت‌ناپذیری برای استفاده از چنین تسلیحاتی در بحران تایوان داشته باشند. مسیر آینده راهبرد هسته‌ای چین نامشخص است و می‌تواند در جهتی تهاجمی‌تر تغییر کند. علاوه بر این، حتی اگر ارتش کلی چین به جای تهدید به حمله بر بازآرندگی در برابر اولین حمله متمرکز شود، سامانه‌های جدید این ثبات ژئوپلیتیکی را از بین خواهد برد. شاید مهم‌ترین اتفاق استفاده پکن از سامانه پرتاب بر اثر هشدار باشد؛ زیرا در این شرایط خطرات موجود در طول بحران به طور قابل توجهی افزایش خواهد یافت. تجربه محدود چین در حوزه تسلیحات هسته‌ای که در حالت آماده‌باش بسیار حساس هستند، احتمال وقوع حوادث با اشتباه محاسباتی را حتی بیشتر می‌کند.

اگرچه نیل به موفقیت در حوزه کنترل تسلیحاتی بین واشنگتن و پکن بسیار بعید است، اما هر دوی این کشورها می‌توانند برای جلوگیری از تشدید تنش، دست به اقداماتی بزنند. مثلاً چین می‌تواند با شفافیت بیشتر درباره موضع هسته‌ای خود و منطق تقویت آن، به تقلیل برخی از بدترین مفروضات استراتژیست‌های آمریکایی کمک کند. استراتژیست‌های دفاعی واشنگتن در صورت درک چگونگی شکل‌گیری موضع هسته‌ای چین و نقش اقدامات آمریکا در حوزه دفاع موشکی در تشدید برداشت تهدید چین، ممکن است سیاست‌های هسته‌ای را طراحی کنند که پکن آنها را کمتر تحریک‌آمیز دانسته و از این رو نیاز چندانی به پاسخ به آنها نیابد.

اما رقابت کلی ایالات متحده و چین و تنش‌های فزاینده این دو بر سر تایوان متأسفانه حاکی از آن است که دستیابی به این اهداف دشوار خواهد بود. در واقع، گسترش توان هسته‌ای چین به این تنش‌ها بیشتر دامن می‌زند تا اینکه به هر نوع تنش‌زدایی منجر گردد. اگرچه رهبران چین ممکن است تلاش‌های خود در عرصه نوسازی هسته‌ای را تلافی‌میبینند، اما سیاست‌گذاران و استراتژیست‌ها در واشنگتن خواستار پاسخی قوی به پکن هستند. در اکتبر ۲۰۲۲، کمیسیون دوحزبی موضع «انجام تغییرات مختلفی را در نیروهای هسته‌ای ایالات متحده توصیه کرد؛ که از جمله آنها می‌توان به آماده شدن برای سوار کردن کلاهک‌های ذخیره‌شده در تسلیحات موجود، گسترش تعداد و انواع سامانه‌های پرتاب و استقرار سامانه‌های موشکی بیشتر در آسیا و اقیانوسیه اشاره کرد. به همین ترتیب، یک گروه متخصص دوحزبی که توسط آزمایشگاه ملی لانس لیورمو تشکیل شده بود، اخیراً توصیه کرد که ایالات متحده «برنامه ریزی و آماده‌سازی لازم برای کاربست کلاهک‌ها و بمب‌های اضافی را داشته باشد.» چنین اقداماتی تقریباً به طور قطع تنها سبب تقویت تلاش چین برای گسترش خود را افزایش دهد، سامانه‌های پرتاب جدید مستقر کند و کلاهک‌های هسته‌ای تاکتیکی تولید کند- اقداماتی که ایالات متحده همه آنها را تهدیدآمیز می‌داند. بنابراین، پاسخ ایالات متحده به برنامه‌های اخیر چین که خود به شدت تحت تاثیر تغییرات رخ داده در راهبرد هسته‌ای ایالات متحده است، می‌تواند آنچه را که تبدیل به یک چرخه اقدام-واکنش خطرناک شده است، تسریع سازد و به طور بالقوه یک مسابقه تسلیحات هسته‌ای بزرگ را آغاز کند.

					
باشند، تحدید حدود مطابق ماده ۱۵ قانون ثبت با حدود اظهارشده به عمل خواهد آمد. بدیهی است اعتراض مالکان فوق‌الذکر درصورت عدم حضور مجاوران در موقع تحدید حدود تا مدت سی روز از تنظیم صورت مجلس تحدید حدود پذیرفته خواهد شد.					
تاریخ انتشار ۱۴۰۲/۰۸/۳۰					
تاریخ تحدید حدود ۱۴۰۲/۰۹/۲۱					
شماره ۲۵۷۱ م الف/۱۲					
فرشاد نادری					
مدیر واحد ثبتی					
حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو					

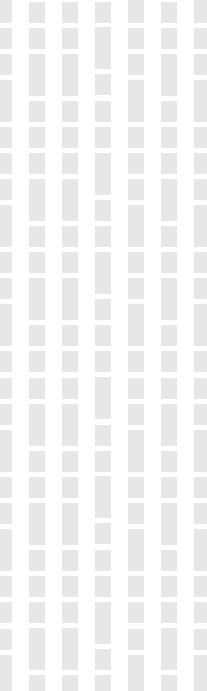
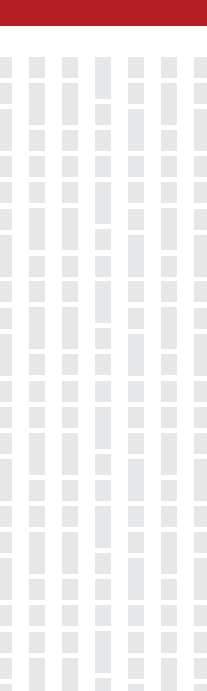
مدرک دانشنامه اصغر دهقانی فرزند شکرخدا دارای شناسنامه به شماره ۱۴۴۲ صادرة از زر رشته: کاردانی صنایع فلزی صادرة از دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه مقفود گردیده و فاقد اعتبار است. از یابنده تقاضای می‌شود گواهی‌نامه مذکور را به آدرس: استان مرکزی - ساوه- ۴ کیلومتر ۴ جاده نوبرعلی‌بیگ - شهرک دانشگاهی خاتم‌الانبیاء(ص) دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه به صندوق پستی ۳۹۱۸۷-۳۶۶ ارسال نماید.

صدای نخبگان، نگاه جوانان FARHIKHTEGAN
روزنامه فرهیختگان
www.fdn.ir
farhikhteganonline

فرهیختگان

جهان‌شهر

 <div>سه‌شنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۲</div>
<div><div><div><div><div><div><div></div><div><div>0112</div></div></div></div><div></div></div></div></div> </div>
شماره ۴۰۱۳
<div><div><div><div><div><div></div><div><div>www.fdn.ir</div></div></div></div><div></div></div></div></div>
<div><div><div><div><div><div></div><div><div>FARHIKHTEGANDAILY</div></div></div></div><div></div></div></div></div>

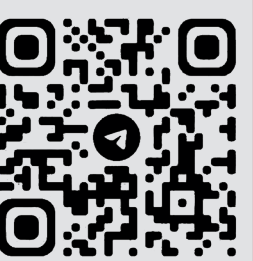
۱۵

مدرسه عالی مهارتی

رسانه‌ای فرهیختگان

۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵

Farhikhteghan_school
ارائه مدرک معتبر و رسمی
از مدرسه عالی مهارتی
دانشگاه آزاد اسلامی